

Hiob 12

Septuaginta (LXX)

1 ὑπολαβῶν δὲ ἰωβ λέγει

2 εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία

3 κάμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστίν

4 δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλεύασμα

5 εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἠτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλους οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων

6 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὢν ἀθῶος ἔσεσθαι ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύριον ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται

7 ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσιν πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν

8 ἐκδιήγησαι δὲ γῆ ἐάν σοι φράσῃ καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης

9 τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις ὅτι χεῖρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα

10 εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου

11 οὓς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται

12 ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη

13 παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις αὐτῷ βουλή καὶ σύνεσις

14 ἐὰν καταβάλλῃ τίς οἰκοδομήσῃ ἐὰν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων τίς ἀνοίξει

15 ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὄδωρ ξηρανεῖ τὴν γῆν ἐὰν δὲ ἐπαφῇ ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας

16 παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις

17 διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησεν

18 καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους καὶ περιέδησεν ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν

19 ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψεν

20 διαλλάσσωσιν χεῖλη πιστῶν σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω

21 ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο

22 ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους ἐξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου

23 πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτὰ καταστρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτὰ

24 διαλλάσσωσιν καρδίας ἀρχόντων γῆς ἐπλάνησεν δὲ αὐτοὺς ὁδοῦ ἧ οὐκ ᾔδεισαν

25 ψηλαφήσασιν σκότος καὶ μὴ φῶς πλανηθεῖσαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων